

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

23. DECEMBER

JULEUNDERHOLDNING

Vi har osse fru Svendlund til formning, og det kan jeg rigtig godt li. Vi laver noget forskelligt hver gang, og i dag har vi lavet et slags teater. Vi foldede og klippede papiret, så det kom til at ligne et lille teater med fortæppe. Jeg lavede en borg med vindebro, hvor den "Den Blå Ridder" bor. Han står uden for borgen, og fægter med hans fjende Front de Boef. Nu skal vi op og ha' frk. Berg til dansk. Vi skal garanteret lave diktatforberedelse igen, det er simpelthen så kedeligt. Der sker aldrig noget sjovt i hendes timer. Hun er allerede begyndt at snakke om, at vi skal til hænge godt i, hvis vi

vil op i den Boglige Linie efter 5. Kasse. Det er da osse noget at snakke om, der er jo længe til. Så vi skriver staveord, genfortælling og den ene diktat efter den anden. Hun læser heller aldrig historier for os. Det er sket nogen gange, hvor hun har været syg, at vi har fået gamle hr. Mallings som vikar. Han er ikke lærer længere, men kommer på skolen, hvis nogen af lærerne bliver syge. Han spør' os hver gang, hvad for et eventyr, vi vil høre. Han har tre, vi kan vælge imellem. Vi vælger næsten altid eventyret om "Hvem der først bliver vred". Han er bare så god til at fortælle. Han læser ikke op af en bog, han kan dem udenad. Vi sidder altid helt stille, når han fortæller, og bliver lidt sure, hvis han ikke når at blive færdig med eventyret, inden timen er ovre.

- Hvad ønsker du dig til jul? spør' Ebbe, da vi når helt op på tredje sal, hvor vores klasseværelse ligger.

- Jeg ønsker mig et par rulleskøjter, jeg har set nogen hos Importøren. Alle de andre ude på Ortenvej har rulleskøjter. Og når vi flytter derud, vil jeg osse gerne være med til det.

- Jeg ønsker mig en tankvogn til mit elektriske Märklintog, sir' Ebbe - Jeg kunne osse godt tænke mig det nye lyntog, men det er vist alt for dyrt.

Bare det var mig, der havde et elektrisk tog. Men det kan jeg lige så godt lade være med at tænke på. Det har vi slet ikke råd til, og hvor sku' vi osse ha' det stående.

Nu kommer frk. Berg og vi stiller os ved siden af bordet og sætter os først, når hun gir' os lov.

- Nu skal I høre. Jeg har fået en god idé. Skulle vi ikke lave det lidt hyggeligt den sidste time før jul? Jeg har tænkt mig, at fire af jer skulle gå sammen og finde på lidt underholdning til os alle. Hvad sir' I til det?

Man sku' tro det var løgn. Det ligner slet ikke frk. Berg, at få sådan nogen idéer. Man sku' tro, hun var syg.

- Vi skal så ha' valgt to piger og to drenge, synes jeg. Nu får I hver en seddel og på den skriver I navnet på en pige og en dreng. Så ser vi hvilke fire, der får flest stemmer.

Ja, det blir' i hvert fald ikke mig. Jeg tror, at det bliver Torben og Ebbe, for det er vist dem af drenge, som er mest populære. Det tror de i hvert fald selv.

Nu har frk. Berg fået samlet sedlerne sammen og begynder nu at tælle op.

- Karin og Ebbe, og hun skriver deres navne op på tavlen og sætter en streg.

Hun tar' den næste seddel.

- Tove og Ebbe.

Jeg vidste det.

- Tove og Peter.

Jeg bliver helt forskrækket og helt rød i hovedet, da mit navn bliver nævnt. Det havde jeg ikke regnet med. Der er osse nogen, der ka' li' mig.

Hun skriver mit navn på tavlen, ved siden af de andres.

På de næste sedler, er mit navn ikke på. Det er enten Ebbe eller Torben. Så er det vist afgjort. Men så sker der noget. Mit navn bliver nu nævnt igen og igen, og da der kun mangler en enkelt seddel at blive læst op, står Torben og jeg lige. Vi har lige mange streger på tavlen. Det her er godt nok spændende. Jeg havde slet ikke troet, at det ku' blive mig, de ville vælge. Men det blir' nok Torben, der får den sidste stemme.

Frk. Berg kigger på sedlen.

- Ja de sidste to er Tove, og frk. Berg tøver lidt og

Så sig det dog, det er næsten ikke til at holde ud.

- Den sidste bliver ... Peter.

Jeg er ved at sprænges af glæde. Jeg føler en glæde indeni, som det er længe siden, jeg har følt sidst. De ka' li' mig. Jeg er ikke længere ham Peter fra Fyn.

Efter sidste time skynder jeg mig hen i butikken, hvor mor arbejder. Jeg springer ned af trappen og ind i butikken, der lugter af ost - lissom på mejeriet i Sallinge. Jeg kan næsten ikke få det sagt.

- Jeg skal være med!

- Rolig nu, hvad ska' du være med til? Spør' mor.

- Til at lave juleunderholding i klassen den sidste time før juleferien.

Mor griner.

- Det var flot, men ved du noget om underholdning?

Jeg kan godt høre, at hun mener det bare for sjov.

Jeg fortæller mor det hele, og hvor glad jeg er. Det er som om hele verden er blevet anderledes. Det er helt utroligt. Jeg er bare så glad, så glad og jeg kan se på mor, at det er hun osse.

Mor er osse blevet meget gladere efter at hun er begyndt at arbejde i mejeriudsalget. Det er lige noget for hende. Hun kan godt li' at snakke med folk og det kan hun virkelig gøre i en butik. Far sir' ikke så meget, men jeg tror osse, at han mener, at det er godt for mor at komme ud, i stedet for at gå hjemme i den lille lejlighed.

Facts & kommentarer

Forestillingen om “DEN BLÅ RIDDER”.

- 0 -

Hvem der dog kunne få en modelbane - med Märklin-tog.

Mange drenges drøm i slutningen af 50'erne og langt ind i 60'erne

Til mit Tekno ingeniør-sæt havde jeg en lille motor. Da jeg godt var klar over, at et modeltog var helt uden for rækkevidde, fik jeg en idé. Jeg kunne måske lave en slags lokomotiv i LEGO, og så bruge Tekno-motoren - Voila, så havde jeg også et elektrisk tog.

Jeg fik det aldrig til at fungere helt tilfredsstillende, men det gjorde LEGO - dog adskillige år efter.

